

[Kyed.]

Forslaget i forrige Rigsdagssamling i September Maaned. Saa faldt Kornforslaget bort, det blev meddelt, at det ikke kom frem paa ny, og saa gennemførte man en Svineordning uden nogen Kornordning trods det, at de to Ting, som ogsaa Landbrugsministeren i sin Tale i Gaar erkendte, hører ufravigeligt sammen. Denne Erkendelse fra den højtærede Ministers Side er af ny Dato, for den 12. Oktober udstedte den højtærede Minister efter Forhandling med Landbrugsraadet en Nyordning for Svineproduktionen, som skulde være gældende for det kommende Aar, men nu siger man: nu skal Forslaget tages op paa ny; det skal kædes sammen med Kornordningen. Efter at man har skilt Forslaget fra Kornordningen i Oktober Maaned, straks efter at man, i September Maaned, havde kædet de to Forslag afgjort sammen, kommer man og siger til det arbejdende Landbrug: nu skal de to Forslag høre sammen! Det maa jo være ensbetydende med, at man tager Forslaget om en Svineordning op til Forhandling paa ny. Alt dette medfører jo Usikkerhed i Produktionen, hvor Usikkerheden i Forvejen er tilstrækkelig stor. Den bliver herigennem i stærk Grad forøget, og det ser jeg som en af de store Vanskeligheder, man bereder det arbejdende Landbrug, at vi herinde paa Rigsdagen Gang paa Gang kommer frem med Forslag, som ikke bliver til noget. Vi diskuterer dem i Kommissionen, vi diskuterer dem i Rigsdagen, saa forsvinder de, og det bliver meddelt, at de kommer ikke paa ny, og saa kommer de dog paa ny. Man har fremsat Forslag, som man siger skulde gaa uafhængigt af andre, og saa kommer man igen og siger: nej, det kan de alligevel ikke, nu maa de tages op i Forbindelse med et andet Forslag, og saaledes kommer man tilbage til ny Behandling af Lovforslagene inden for Rigsdagen og inden for de interesserede Parter i Landbrugsorganisationerne. Jeg vil gerne henstille til den højtærede Minister, at man kommer bort fra dette at lave nye Ordninger hver anden Maaned, thi der er ingen, som kan indrette sin Produktion efter det, det skaber ikke alene Utilfredshed — og berettiget Utilfredshed —, men, som jeg nævnte før, skaber det ogsaa afgjort Usikkerhed, hvad Produktionen angaar.

Nu ved vi ganske vist alle, at Ændringen i vor Baconeksport er kommet til i Mellemtiden, fra September til nu; det er imidlertid ikke Begrundelsen for Samhørigheden af Korn- og Svineordningen, men det understreger yderligere Nødvendig-

heden af Samhørigheden i den Betydning, jeg nævnte før, og som er begrundet i Landkobmissionens Betænkning, og den burde have været opretholdt fra Ministeriets Side. Som Forholdene nu ligger, maa de kommende Forhandlinger dreje sig om en Udligning mellem de kornsælgende og de kornkøbende Landmænd inden for Landets Grænser, hvad angaar Omsætningen af den danske Kornavl, dernæst om, hvorledes der kan skabes Midler til Kornkassen, der ellers let kan komme ud for Vanskeligheder, og det vil den særlig komme ud for, hvis det foreliggende Forslag skal lægges til Grund, særlig hvis man opretholder Kravet om, at Kornkassen skal betale 2 Mill. Kr. til social Forsorg. Tager man i Betragtning, at denne Kornkasse, som man til at begynde med regnede med skulde indeholde 40—50 Mill. Kr., under alle Omstændigheder ikke under 30 Mill. Kr., selv om Kornpriserne gik lidt op, nu er kommet ned paa 10 Mill. Kr. og maaske kommer længere ned, saa er det saare vanskeligt at opretholde Kravet om de 2 Mill. Kr. til social Forsorg. Forudsætningen for vor Tiltræden af dette Krav var, at Kassen fik Afgift ikke alene af Foderkorn, men ogsaa af Brødkorn, der indførtes her til Landet. Naar vi sammenfatter det hele, giver det efter min Mening et mistroetigt Billede af, hvorledes man i Ministeriet saa ganske har tilsidesat Landkobmissionens enstemmige Indstilling, tilsidesat hele det Beregningsgrundlag, man havde fremskaffet, og i øvrigt med Hensyn til sine Forslag, ud fra ensidige Interesser, synes at ville tjene ensidige Formaal.

Hvad angaar det første Spørgsmaal, jeg stillede op: den indre Fordeling mellem det kornkøbende og det kornsælgende Landbrug, er der at tage i Betragtning, at den nye Baconordning medfører ikke alene mindre Indkøb af Korn fra Udlandet, men ogsaa, at adskillige Landmænd faar en større Kornmængde af egen Avl til Salg, end de ellers vilde have faaet. Jeg kan derfor ikke dele den højtærede Landbrugsministers Opfattelse, at den formindskede Baconudførsel har forværet Forholdene stærkere for de kornkøbende Landmænd end for de kornsælgende Landmænd. Jeg mener, at Forværringen er lige gal for begge Parter. Prisstigningen paa Bacon og fortsat lavere Priser paa Korn kan medføre, at det kornsælgende Landbrug bliver daarligere stillet end det baconproducerende Landbrug. Imidlertid maa der foretages en nøjere Prøvelse af hele Spørgsmaalet, forinden man kan give det endelige Svar herpaa. Denne Prøvelse maa jo foretages med Henblik paa en retfærdig Hensyn-